

Vuosikronikka 2009

Suunnistuskausi on kesän osalta loppu,
lumi puuttuu, ei ole hisumiehilläkään hoppu.

Ekat kisat käytiin RaVan kisoissa Luhtikylässä,
aurinkoisessa hyvässä kelissä.
Eihän meitä siellä montaa ollu,
Ari, Merja, Juha ja Hannu.

Talkoiden osalta oli hyvä vuosi,
mettää poltettiin päijälässä, Jukalla päällä perinteinen kuosi.
Männyn ja koivun kylvöön osallistui meitä iso määrä,
mä en ollu mukana, mua puri kuumeinen myyrä.
Sain järjestettyä myös hirsien kanto homman saareen.
tuntui kyllä siltä, etten mä ite tohon ala,
katkaisen mieluummin vaikka jalan.
Siihen loppui kyllä sitten kesän juoksut,
haistella sain sairaalan tuoksut.
Menin niin sanotusti kipsiin.

Haku-Veikko oli tänä vuonna varmaan mieleenpainuva.
Huurre melkein koristi parranhaituvaa.
Pari astetta lämmintä, vähän vettä ja tuulta.
Ei siinä jaksaa paljon heittää huulta.
Merja kertoi mulle kisoista jutun,
ei kenenkään tutun.
Oli kysynyt harhaileva kisatoveriltaan, ”missä helvetissä me ollaan?”,
vastas toinen, ”tuskin siellä kun näin kylmässä ollaan.”
Tuli monta keskeytystä, alkoi kylmässä askel painaa.
Onneksi Jukan auto vastas huonoa saunaa.

Jukolan viesti juostiin Mikkelissä,
mulla alkoi olla kutinaa kipsissä.
Merja opiskelee siellä Savon sydänmailla,
siksi mentiin sinne jo perjantaina.
ettei jäädä hyvää telttapaikka vailla.
Me tultiin paikalle komeasti taksilla,

muu joukkue bussilla.

Naisethan tuhlaa tunnetusti paljon vettä,
ei keitä vesi-insinöörin mieli mettä.

Koko kaupungista loppui lämmin vesi heti alkuun,
lähti insinööri karkuun.

No mihin sitä nyt vettä tarvii,
onneksi riitti saunassa parvii.

Selvisi myös kumpi on nopeampi, ravihevonen vai jussi lauma,
jolla kartat roikkuu nuoralla.

Lähtöautohan ohitettiin heti lähtösuoralla.

Finillä oli seuran ennätysosanotto.

Hauholla maastot oli kuulemma hyvät hämäläiset talousmetsät.

Raivuuta ja risua,
jossa juokseminen vaati sisua.

Rengossa olikin sitten paremmat maastot ja radat,
eli ei muuta kun juosta alat.

Eerolla oli mitalisijat tarjolla ja se veti suun virneeseen.
kunnes sortui virheeseen.

Toinen kisapäivä satoi ja sai Merja kisan vettymään,
ja valmentajan pettymään.

Nuorisotiimin menoa oli kiva seurata ja kannustaa.

Kuvista voi tarkistaa, että maalisuoralla vauhti on kovaa nuorena,
Tessakin viiletti letit suorana.

Huudettiin, että muista leimata viimesellä,
milloin tulee taas siihen ikään, että saa tuon huudon taas kuunnella?

Kehoanalyysistä sain arvon 31 vee,
Vesa alkoi heti lahjoja takasin perimään,
hyvä ettei jouduttu painimaan.

Anu oli SM-kisoissa palkintorohmu,
en oikein usko että se valmentajasta johtu.

Reijo kyllä näin väittää,
mutta voiko siihen aina luottaa?

Merja oli jossain mittarimatojen kisoissa Hämeenlinnassa ja voitti,
pakko mainita tässä tai se mua taas moittii.

Seuranmestaruuskisat juostiin taas moneen vuoteen,
Mulla 2 rastilla ongelma, valitsenko lounaan vaiko luoteen.
Ja väärinhän se meni,
onneksi oli hyvä keli.
Vähän juostiin, enemmän saunottiin, syötiin ja juotiin.

Halikossakin taas yhdellä joukkueella juostiin.
Perinteiset kahvit aamulla Forssassa juotiin.
Maastot ja kisa on siellä aina laatua parasta.
Mäkin juoksin sen mitä lähti jalasta.
Tiukat suunnistustrikoot vei poikien huomion pois kisasta,
Sorri ei meinannu saada karttoja pois käsistä.
Tehtiin silti seuran historiaa,
tuli paras tulos ehkä koskaan.

Tänä vuonna tämän kirjoitukseen käytettiin viimehetken paniikkia
kannustimena.
Ensi vuonna aloitan jo hyvissä ajoin.
Pidän päiväkirjaa ja sitten vaan kirjoitan puhtaaksi kauden loppuna.
Tai sitten en.

-Ari Lahtinen-